

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 12Csp/64/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624203588
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:5624203588.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, proti žalovanej A. B., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C. D. E. F., G., zastúpenej JUDr. Dagmar Bradiak Mihokovou, advokátkou, so sídlom Ružomberok, Plavisko 360/7A, v spore o zaplatenie 5295,93 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 498,50 eura a úrok z omeškania vo výške 128,15 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 35,4 %.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 25. 8. 2020, postúpenou Okresnému súdu Ružomberok dňa 1. 7. 2021, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 5295,93 eura, úrokov vo výške 3651,99 eura a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5295,93 eura od 29. 7. 2017 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že dňa 25. 4. 2014 uzavrela žalovaná so F. F., C. zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 613979, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 6000 eur, s dohodnutou fixovanou úrokovou sadzbou 14,9 % ročne. Žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver v 120 mesačných splátkach vo výške 97,26 eura. Keďže žalovaná svoju povinnosť splácať úver riadne a včas porušila, vyhlásil jeho právny predchodca predčasnú splatnosť úveru ku dňu 28. 7. 2017. Na opätovné plnenie vyzval žalovanú dňa 2. 8. 2020. Žalovaná čerpala úver dňa 25. 4. 2014. Do omeškania sa dostala so splácaním splátky dňa 26. 9. 2016. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná žiadnu úhradu nerealizovala. Celková suma úrokov, ktoré mala žalovaná v zmysle zmluvy o úvere zaplatiť, predstavovala 5671,20 eura (celkové náklady 11671,20 eura mínus istina 6000 eur). Keďže žalovaná doposiaľ uhradila na úroky sumu 2019,21 eura, predstavujú nezaplatené úroky rozdiel medzi ich celkovou výškou a uhradenou sumou.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 2. 11. 2020 platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanej. Z uvedeného dôvodu bola vec dňa 1. 7. 2021 postúpená Okresnému súdu Ružomberok.

3. Žalovaná vo vyjadrení ku žalobe, doručenom súdu dňa 4. 10. 2021, uviedla, že nerozumie žalovanej sume, keďže na výzvu na zaplatenie od advokáta žalobcu reagovala, o svoje záväzky sa zaujímala a zaplatila sumu 6000 eur dňa 1. 10. 2020. Uviedla, že sa zdržuje už dlhší čas v Nemecku, avšak posielala šeky jej mame, ktorá to platila. F. F. platila asi 2 roky. Pokiaľ bola zamestnaná, tak si dlžoby platila. Neskôr prišla o prácu, bola na úrade práce, robila si školu. Momentálne nepracuje a je pre ňu nereálne žalovanú sumu zaplatiť.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 25. 10. 2021, vzal žalobca podanú žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 5295,93 eura a úrokov vo výške 704,07 eura späť, z dôvodu procesného zavinenia žalovanej, ktorá po podaní žaloby zaplatila dňa 2. 10. 2020 čiastočné plnenie v sume 6000 eur. Súčasne oznámil, že naďalej sa domáha zaplatenia úrokov vo výške 2947,92 eura a úrokov z omeškania vo výške 843 eur, ktoré boli vypočítané v sadzbe 5 % ročne zo sumy 5295,93 eura od 29. 7. 2017 do 2. 10. 2020, t. j. do zaplatenia istiny.

5. Vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 29. 12. 2021, navrhla žalovaná podanú žalobu zamietnuť. Poukázala na to, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 28. 7. 2017, preto si mohol nárok uplatniť na súde najneskôr do 28. 7. 2020. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica až dňa 25. 8. 2020. Uviedla, že zákonné ustanovenie § 1 písm. a) zákona číslo 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“) sa na plynutie premlčacej doby nevzťahuje, keďže posledný deň lehoty, kedy si mohol žalobca uplatniť svoje právo, nie je v časovom intervale od 25. 3. 2020 do 30. 4. 2020. Poukázala tiež na to, že žalobca nepreukázal doručenie, resp. fikciu doručenia vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. O vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa dozvedela až z výzvy na plnenie zo dňa 4. 6. 2018 od advokáta žalobcu. K uvedenej výzve sa dostala náhodou od novej vlastníčky rodinného domu, ktorý predtým vlastnila jej matka a na základe tejto výzvy následne kontaktovala žalobcu a jeho advokáta. Na základe vzájomnej telefonickedy dohody uhradila sumu vo výške 6000 eur dňa 1. 10. 2020. Keďže sa s advokátom žalobcu dohodla na neskoršej splatnosti záväzku, podanie návrhu ju zaskočilo. Keďže žalobca nepreukázal doručenie vyhlásenia o predčasnej splatnosti úveru, splátka vo výške 6000 eur sa považuje za splatenie úveru pred lehotou splatnosti. Nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 3651,99 eura je uplatnený bez právneho nároku. V tejto súvislosti poukázala na bod 9.6 obchodných podmienok pre poskytovanie spotrebiteľských úverov a § 16 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), v zmysle ktorých výška náhrady nákladov nemôže presiahnuť 1 % výšky splateného spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti. Pri výške nesplateného istiny úveru potom predstavuje náhrada nákladov sumu 52,96 eura. Poukázala tiež na to, že sumu 6000 eur uhradila rok predtým ako zistila, že žalobca voči nej inicioval súdne konanie, keďže prvá zásielka zo súdu jej bola doručená koncom septembra 2021. Skutočnosť, že žalobcovi vznikli s vedením konania trovy, nie je jej chybou, obzvlášť v prípade, ak si žalobca viac ako rok neuvedomil, že mu pohľadávku uhradila. Upomínací súd doručil žalobcovi výzvu zo dňa 14. 6. 2021 na oznámenie pokračovania v konaní, ktoré bolo v tomto momente už zbytočné, keďže pohľadávka žalobcu bola pred necelými 8 mesiacmi uhradená. Keďže uhradila svoj záväzok včas, na základe dohody o neskoršej splatnosti, úrok z omeškania žalobcovi neprislúcha.

6. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 15. 5. 2025, uviedol, že sa mu podarilo v externom archíve banky dohľadať upomienku zo dňa 7. 4. 2016 a zo dňa 8. 5. 2016, v ktorej bola žalovaná výslovne upozornená na možnosť banky predčasne vyhlásiť splatnosť úveru. V prípade, že by súd vyhodnotil vec tak, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo neplatne, malo by to za následok povinnosť žalovanej splácať úver podľa pôvodne dojednaného splátkového kalendára. Žalovaná uhradila ku dňu podania žaloby 28 splátok po 97,26 eura, po podaní žaloby zaplatila 6000 eur, t. j. 29. až 89. splátku a časť 90. splátky vo výške 67,14 eura. Neuhradené splátky potom predstavujú 2945,02 eura, a to zostatok z 90. splátky vo výške 30,12 eura a 91. až 119. splátku vo výške 97,26 eura a 120. splátku vo výške 94,36 eura. Poukázal tiež na to, že priznaním neuhradených splatených splátok, vrátane zákonného úroku z omeškania, nemôže dôjsť k porušeniu zásady ne ultra petitem vyjadrenej v § 216 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keďže uložením povinnosti zaplatiť splatné splátky by súd nepriznal iné plnenie, než sa uplatňuje v žalobe, naďalej ide o ten istý nárok, vyplývajúci zo skutočnosti, že žalovaná nevrátila úver tak, ako sa zaviazala v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

7. Advokát žalobcu na pojednávaniach v plnom rozsahu odkázal na obsah písomných podaní. Poukázal na to, že žalobca je len právnym nástupcom pôvodného veriteľa, preto je problematické dohľadať príslušnú dokumentáciu preukazujúcu doručenie upomienok žalovanej. Uviedol, že uplatnený nárok je dôvodný minimálne vo vzťahu k úroku z omeškania a nebol premlčaný. Navrhol uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania v plnom rozsahu, prihládajúc ku skutočnosti, že ku späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu úhrady žalovanou po začatí konania.

8. Advokátka žalovanej na pojednávaniach trvala na obsahu písomných podaní vo veci. Opätovne namietala premlčanie žalovaného nároku. Namietala aj aplikáciu zákonného ustanovenia § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z.. Taktiež opätovne poukázala na nedoručenie vyhlásenia o predčasnej splatnosti úveru žalovanej. Poukázala aj na nesprávnosť výpočtu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Opätovne sa vyjadrila aj k možnosti žalobcu vziať žalobu späť skôr, ako aj ku skutočnosti, že žalovaná uhradila sumu 6000 eur rok predtým, ako zistila, že je voči nej vedené súdne konanie. Poukázala aj na to, že žalobca predloženými upomienkami nepreukázal, že boli doručené, resp. by došlo k fikcii ich doručenia a súčasne nepreukázal platné predčasné zosplatnenie úveru. K predčasnému zosplatneniu úveru došlo k v roku 2017 pre nezaplatené splátky splatnej v roku 2017, preto sa tak nemohlo stať na základe upomienok z roku 2016. Pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru teda nebolo dodržané zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Tvrdila, že žalovaná úver predčasne splatila v súlade s ustanovením článku 4 bod 2 zmluvy o úvere dňa 1. 10. 2020. Žalobcovi preto neprislúcha právo na zaplatenie úroku. Žalovaná pritom dlh splatila z vlastnej vôle, nie v dôsledku vedenia konania. Navrhla podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom dňa 11. 1. 2022, ktorým konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 5295,93 eura a úroku vo výške 704,07 eura zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uvedený rozsudok nadobudol v časti zastavenia konania právoplatnosť dňa 1. 3. 2022.

10. Na základe odvolania, podaného žalobcom, Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 28. 2. 2023, č. k. 8CoCsp/28/2022-321, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, potvrdil, rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 22,56 % a priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Na základe dovolania, podaného žalobcom, boli uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. 8. 2024, sp. zn. 5Cdo/134/2023, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 2. 2023, sp. zn. 8CoCsp/28/2022 a uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 8. 2023, č. k. RK-3Csp/25/2021-357, zrušené a vec bola vrátená Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. Podľa odôvodnenia uznesenia, splatnosť, prípadné omeškanie a premlčanie je pri plnení v splátkach potrebné posudzovať samostatne ohľadom každej zo splátok, premlčacia doba plynie pri každom čiastkovom plnení odo dňa jeho splatnosti. Ak pri takto dojednanom plnení sa pri nesplnení niektorého čiastkového plnenia stane splatný celý dlh, začne pre celý dlh plynúť premlčacia doba odo dňa splatnosti nesplneného čiastkového plnenia (t. j. splátky). 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti dlžníka ju ešte odvrátiť. Podľa § 53 ods. 9 vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť v prvý deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát. Tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu. Preto nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že v spotrebiteľských vzťahoch premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plynie od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie.

12. Krajský súd v Žiline po zrušení rozhodnutia zo dňa 28. 2. 2023 rozhodol vo veci uznesením zo dňa 30. 1. 2025, sp. zn. 8CoCsp/40/2024, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa odôvodnenia uznesenia, odvolací súd námietku žalobcu, vychádzajúc zo záväzného názoru vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v prejednávanej spore a v súčasnosti už aj z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu, vyhodnotil ako dôvodnú, keďže v spotrebiteľských vzťahoch

sa pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok nespravuje začiatok plynutia premlčacej doby podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ale všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na závery vyslovené dovolacím súdom bude potrebné, aby sa súd prvej inštancie opätovne zaoberal aj skutkovým stavom, minimálne vo vzťahu k existencii upozornenia spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne sa vysporiadať s otázkou premlčania uplatneného nároku, vrátane premlčania splátok splatných pred zosplatením úveru, ustáliť, pre nesplnenie ktorej splátky došlo k zosplateniu úveru a či k zosplateniu úveru došlo platne v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa bude musieť vypoariadať aj s tým, či v danom prípade prichádza do úvahy aplikácia zákona č. 62/2020 Z. z..

13. Súd uložil žalovanej povinnosť zodpovedať písomne na otázky v zmysle zákonného ustanovenia § 195 ods. 3 Civilného sporového poriadku, prihliadajúc k zásade hospodárnosti konania, vzhľadom na dlhodobý pobyt žalovanej v zahraničí. Žalovaná v písomnom výsluchu uviedla, že zo strany F. F. jej nebolo doručené vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 27. 7. 2017 ani upozornenie na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Zavolała žalobcovi, že predala dom a ide poslať 6000 eur. V roku 2017 mala trvalé bydlisko na Slovensku a prechodné bydlisko v Nemecku. Na Slovensko chodila aj vtedy, keď musela niečo vybavovať. Jej mama bola splnomocnenou zástupkyňou, mala aj splnomocnenie na preberanie pošty. V roku 2017 teda bývala aj na Slovensku aj v Nemecku, v Nemecku pracovala.

14. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

15. Obchodná spoločnosť F. F., C. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 25. 4. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 613979, v ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 6000 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver, spolu s úrokom vo výške 14,9 % ročne, uhradiť v 120 mesačných splátkach vo výške 97,26 eura, so splatnosťou prvej splátky 25. 5. 2014 a konečnou splatnosťou úveru 25. 4. 2024. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 15,96 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 18,87 % a celkové náklady spojené s úverom 11671,20 eura. V článku 4 ods. 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak dlžník nespláti jednotlivé splátky úveru včas, môže veriteľ požadovať, okrem iného, predčasnú splatnosť úveru. Podľa výpisu z úverového účtu žalovanej u veriteľa, bol úver v celkovej výške 6000 eur poskytnutý žalovanej dňa 25. 4. 2014. Ku dňu 29. 7. 2017 predstavovala výška nezaplatenej istiny úveru 5295,93 eura.

16. I. upomienkou zo dňa 7. 4. 2016 F. F., C. vyzvala žalovanú na úhradu omeškaných splátok v celkovej sume 98,78 eura. II. upomienkou zo dňa 18. 5. 2016 vyzvala F. F., C. žalovanú na úhradu nezaplatených splátok v celkovej výške 697,08 eura a súčasne ju upozornila na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Dňa 27. 7. 2017 F. F., C. vyhlásila predčasnú splatnosť úveru ku dňu 28. 7. 2017 z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti splácať úver v dohodnutých termínoch a v dohodnutej výške a vyzvala žalovanú na úhradu celkovej sumy 6036,47 eura v lehote do 10. 8. 2017. Žalobca, prostredníctvom svojho advokáta, dňa 7. 8. 2020 vyzval žalovanú na úhradu dlhu do 17. 8. 2020.

17. Podľa žalovanou predloženého dokladu o úhrade, žalovaná uhradila dňa 1. 10. 2020 sumu 6000 eur.

18. Podľa výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti F. F., C., ku dňu 1. 8. 2017 bola obchodná spoločnosť vymazaná z obchodného registra z dôvodu zlúčenia so žalobcom.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 6. 2024, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 6. 2024, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 6. 2024, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 6. 2024, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. k 25. 4. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 6. 2024, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba H. I. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu, ktorá zostala predmetom konania po zastavení konania v časti (rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 11. 1. 2022), čiastočne vyhovel, keďže mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Prvotne súd uvádza, že po zastavení konania v časti zostalo predmetom konania už len zaplatenie úrokov vo výške 2947,97 eura a úrokov z omeškania vo výške 843 eur, vyčíslených z dlžnej istiny od 29. 7. 2017 do 2. 10. 2020. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi žalovanou ako dlžníkom a obchodnou spoločnosť F. F., C. ako veriteľom dňa 25. 4. 2014. Medzi stranami sporu nebolo sporné uzavretie uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 6000 eur žalovanej, ani výška žalovanou vykonaných úhrad. Taktiež nebol sporný spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý vznikol medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu a skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola platná a obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Taktiež nebola sporná aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore, ktorý je právnym nástupcom veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (F. F., C.) na základe zlúčenia.

Medzi stranami sporu bola sporná platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru z dôvodu žalovanou namietaného dodržania postupu v zmysle zákonného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj včasnosť žalobcom uplatneného nároku z dôvodu žalovanou vznesenej námietky premlčania.

32. Úvodom súd uvádza, že, v zmysle zákonného ustanovenia § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, bol v konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, uvedeným v uznesení zo dňa 30. 1. 2025. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať existenciu upozornenia v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v nadväznosti na to vyhodnotiť, či k zosplateniu úveru došlo platne. Na základe uvedeného súd najskôr skúmal, či právny predchodca žalobcu pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dodržal zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia (v znení účinnom ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), mohol právny predchodca žalobcu uplatniť svoje právo žiadať splatenie celého dlhu (zostatku úveru) v dôsledku nezaplatenia splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Zo žalobcom predložených dôkazov mal súd preukázané, že jeho právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 27. 7. 2017. Keďže splatnosť jednotlivých splátok bola dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru mohlo dôjsť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25. 4. 2017 (uvedený záver konštatoval aj odvolací súd v rozsudku zo dňa 28. 2. 2023). Žalobca však v konaní nepreukázal, že dodržal zákonný postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal, že pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru jeho právny predchodca v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia svojho práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca síce predložil súdu upomienky zo dňa 18. 5. 2016 a zo dňa 7. 4. 2016, z ktorých však súd splnenie povinnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (upozornenie na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) vo vzťahu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru zo dňa 27. 7. 2017 preukázané nemal. Súd poukazuje na skutočnosť, že upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka slúži na to, aby sa dlžníkovi umožnilo odvrátiť predčasnú splatnosť úveru uhradením nezaplatených splátok. Je však nepochybné, že takúto funkciu nemohli splniť upomienky právneho predchodcu žalobcu z apríla, resp. mája 2016, t. j. zaslané viac ako rok pred vyhlásením predčasnej splatnosti, kedy nepochybne bola výška dlhu (omeškaných splátok) iná ako v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, a teda aj úhradou dlhu v zmysle uvedených upomienok nemohlo logicky dôjsť k odvráteniu uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 27. 7. 2017. Navyše, žalobca nepreukázal ani skutočnosť, že by upozornenie na možnosť uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ako ani samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, boli doručené žalovanej. Žalovaná v písomnom výsluchu uviedla, že v roku 2017 sa zdržiavala aj v Nemecku aj na území Slovenska, pričom jej matka disponovala splnomocnením na preberanie pošty. Napriek uvedenej skutočnosti však žalobca nepredložil listinný dôkaz preukazujúci doručenie upozornenia, resp. vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalovanej, pričom žalovaná doručenie uvedených listín vo svojom písomnom výsluchu poprela. Taktiež súd poukazuje na skutočnosť, že vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 27. 7. 2017 nebola konkretizovaná splátka, pre ktorú právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho je neplatnosť uvedeného úkonu. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor, uvedený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/152/2022, podľa ktorého: „Vo vzťahu k prvému z uvádzaných aspektov (a k prvej trojici otázok z dovolania, ktoré boli v skutočnosti otázkou jedinou a ktorých/-ej podstatou s výnimkou naviazania na jednotlivé úkony v procese zosplatenia úveru je, či žiadosť o jednorazové splatenie a/alebo upozornenie musí obsahovať aj identifikáciu splátky, pre omeškanie s ktorou má dôjsť k strate zodpovedajúcej výhody) totiž platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakolko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek

slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“ Prihliadajúc k uvedeným skutočnostiam mal súd preukázané, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Z uvedeného dôvodu preto žalobcovi prislúchalo len právo na zaplatenie už splatných (nezaplatených) splátok úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor, uvedený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/36/2023, podľa ktorého: „Na doplnenie dovolacích súd uvádza, že zmenou žaloby v zmysle § 140 ods. 1, 2 CSP je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo; zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností potvrdených v žalobe. V posudzovanom prípade nejde o „modifikovaný“ postup prvoinštančného súdu v konaní, nakoľko tento nepriznal žalobcovi ani viac, než koľko uplatnil žalobným návrhom (a teda nejde o kvantitatívnu zmenu), ani mu nepriznal niečo iné, než čo by vyplývalo zo skutkového stavu zistiteľného z obsahu spisu (a teda nejde ani o kvalitatívnu zmenu). Podľa názoru dovolacieho súdu, v prejednávanej veci nešlo ani o podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Ako je uvedené vyššie, žalobca svoj nárok odvodzuje od zmluvy o úvere, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v 48-ich mesačných splátkach vo výške 141,40 eur; z predložených listín súd zistil, že žalovaní na splatenie úveru uhradili 2.333,40 eura, ktorú okolnosť žalovaní v konaní nepopreli, zároveň nepreukázali, že žalobcovi po vyhlásení okamžitej splatnosti ponúkli akékoľvek čiastkové plnenie, o ktoré by sa žalobcom v žalobnom petite uplatnený dlh vo výške 4.456,80 eura znížil. Súd prvej inštancie zohľadnil neúčinnosť žalobcovho oznámenia o okamžitej splatnosti úveru, ktorá okolnosť sa premietla do nepriznania časti úrokov z omeškania, ktoré žalobca požadoval z celej sumy nesplateného úveru po neúčinnom predčasnom zosplatení úveru. ... Prekročením návrhu a porušením dispozičného princípu by bolo podľa názoru dovolacieho súdu priznanie iného plnenia, ako toho, ktoré žalobca v žalobnom petite požadoval alebo priznanie plnenia na základe iného skutkového stavu, ako toho, ktorý tvrdil žalobca v žalobe a bol predmetom dokazovania v súdnom konaní (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1934/2001 z 31. júla 2003). V danom prípade skutočnosť, že žalovaní ani do dňa rozhodnutia prvoinštančného súdu svoj dlh vyplývajúci zo zmluvy o úvere ani čiastočne nesplátili, vyplynul - ako je už uvedené vyššie - z obsahu spisu. Súd preto žalobu obsahovo, či už kvantitatívne alebo kvalitatívne nerozšíril, nepriznal viac, než bolo žalobou uplatnené a pokiaľ aj áno, v danej časti súd žalobu zamietol.“ Ústavný súd Slovenskej republiky, rozhodujúci o ústavnej sťažnosti voči citovanému uzneseniu, v uznesení č. k. III. ÚS 160/2025-31, uviedol, že: „Najvyšší súd sťažovateľkám vysvetlil, že nesprávna je ich úvaha o tom, že okresný súd bez návrhu žalobcu na zmenu žaloby rozhodol na základe iných ako v žalobe tvrdených skutočností. Správne konštatoval, že išlo o zisťovanie skutkového stavu. K tomu možno doplniť, že povinnosťou žalobcu je v žalobe opísať rozhodujúce skutkové skutočnosti. Nie je jeho povinnosťou vec aj správne právne posúdiť. Rozhodujúcimi skutkovými skutočnosťami žalobcom opísanými v žalobe bolo to, že sťažovateľke 1 poskytol úver, sťažovateľka 2 zabezpečila splácanie úveru, ktorý splácať prestali. Právne posúdenie toho, či žalobca úver zosplatalil v súlade so zmluvným dojednaním, bolo už úlohou súdu, nie žalobcu. Po právnom závere súdu o neúčinnom zosplatení úveru bolo jeho úlohou právne posúdiť, či a aká časť žalobou uplatneného nároku je podľa zákona a zmluvných dojednaní dôvodná. Treba súhlasit' s najvyšším súdom, že okresný súd nepriznal žalobcovi viac, ako si uplatnil, ani niečo, čo by vyplývalo z iných ako v žalobe opísaných skutkových skutočností.“ Vzhľadom na uvedené právne závery najvyšších súdnych autorít mal súd za to, že rozhodnutím nad rámec žalobcom uplatneného nároku nebolo, pokiaľ uplatnený nárok posúdil ako nárok na zaplatenie jednotlivých nezaplatených splátok (resp. ich časti), hoc si aj žalobca uplatnil žalovanú sumu ako nárok z predčasne zosplateného úveru, keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predčasné zosplatenie úveru nebolo platné.

33. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalovaná zaplatila celkovo 2723,28 eura. Okrem toho žalovaná v priebehu konania dňa 2. 10. 2020 zaplatila 6000 eur. Spolu žalovaná uhradila 8723,28 eura. Uvedená skutočnosť medzi stranami sporná nebola. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dojednaná výška splátky 97,26 eura, zo žalovanou vykonaných úhrad bolo zaplatených 89 splátok a 90 splátka vo výške 67,14 eura, čo zodpovedá splátkam splatným od mája 2014 do septembra 2021 a časti splátky splatnej v októbri 2021. Neuhradené potom zostali časť splátky splatnej v októbri 2021 vo výške 30,12 eura a splátky splatné od novembra 2021 do konečnej splatnosti úveru, t. j. do apríla 2024. Keďže žalobca vzal podanú žalobu v časti uplatnenej istiny späť v celom rozsahu, bolo možné mu priznať len nárok na zaplatenie úrokov z jednotlivých nezaplatených splátok. Z amortizačnej tabuľky predloženej žalobcom mal súd preukázanú celkovú výšku nezaplatených úrokov zo splátok splatných od novembra 2021 do apríla 2024 v sume 468,38 eura ako aj časti nezaplatených úrokov zo splátky splatnej v októbri 2021 vo výške 30,12 eura (keďže zo splátky splatnej v októbri 2021 bola uhradená plná istina a časť úroku vo výške 0,70 eura), spolu 498,50 eura, nárok na zaplatenie

ktorých priznal žalobcovi. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že nezaplatené zostali splátky splatné od októbra 2021, vo vzťahu ku ktorým súd posudzoval premlčanie každej jednej splátky samostatne, nebol žalobcom uplatnený nárok premlčaný, keďže najskôr splatná splátka bola splatná dňa 25. 10. 2021 a žaloba bola podaná na súde dňa 25. 8. 2020.

34. Žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku (jednotlivých splátok úveru) voči žalobcovi do omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých nezaplatených splátok v celkovej výške 128,15 eura, Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vždy len zo sumy splátky pripadajúcej na istinu, keďže Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol obsiahnutý napr. v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018). Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania od 29. 7. 2017, prihliadajúc k dátumu, od ktorého si uplatnil žalobca úroky z omeškania, keďže nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku, a to počnúc od splátky splatnej dňa 25. 7. 2017. V tejto súvislosti súd uvádza, že v čase podania žaloby už bolo premlčané právo na zaplatenie splátok splatných do júna 2017, avšak právo na zaplatenie splátok splatných od júla 2017 ešte premlčané nebolo (prihliadajúc k zákonnému ustanoveniu § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého lehoty na uplatnenie práv na súde v súkromnoprávných vzťahoch od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020, t. j. spolu 35 dní, neplynuli). Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne (ktorá bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov) zo sumy 35,75 eura od 29. 7. 2017 do 25. 8. 2017, čo činí 0,13 eura, zo sumy 69,91 eura do 26. 8. 2017 do 25. 9. 2017, čo činí 0,29 eura, zo sumy 104,51 eura od 26. 9. 2017 do 25. 10. 2017, čo činí 0,42 eura, zo sumy 141,56 eura od 26. 10. 2017 do 25. 11. 2017, čo činí 0,60 eura, zo sumy 177,08 eura od 26. 11. 2017 do 25. 12. 2017, čo činí 0,72 eura, zo sumy 215,03 eura od 26. 12. 2017 do 25. 1. 2018, čo činí 0,91 eura, zo sumy 251,49 eura od 26. 1. 2018 do 25. 2. 2018 čo činí 1,06 eura, zo sumy 288,42 eura od 26. 2. 2018 do 25. 3. 2018, čo činí 1,10 eura, zo sumy 331,62 eura od 26. 3. 2018 do 25. 4. 2018, čo činí 1,40 eura, zo sumy 369,58 eura od 26. 4. 2018 do 25. 5. 2018, čo činí 1,51 eura, zo sumy 409,92 eura od 26. 5. 2018 do 25. 6. 2018, čo činí 1,74 eura, zo sumy 448,88 eura od 26. 6. 2018 do 26. 7. 2018, čo činí 1,84 eura, zo sumy 490,21 eura od 26. 7. 2018 do 25. 8. 2018, čo činí 2,08 eura, zo sumy 530,20 eura od 26. 8. 2018 do 25. 9. 2018, čo činí 2,25 eura, zo sumy 570,71 eura od 26. 9. 2018 do 25. 10. 2018, čo činí 2,34 eura, zo sumy 613,55 eura od 26. 10. 2018 do 25. 11. 2018, čo činí 2,60 eura, zo sumy 655,13 eura od 26. 11. 2018 do 25. 12. 2018, čo činí 2,69 eura, zo sumy 699,02 eura od 26. 12. 2018 do 25. 1. 2019, čo činí 2,96 eura, zo sumy 741,69 eura od 26. 1. 2019 do 25. 2. 2019, čo činí 3,14 eura, zo sumy 784,91 eura od 26. 2. 2019 do 25. 3. 2019, čo činí 3,01 eura, zo sumy 833,86 eura od 26. 3. 2019 do 25. 4. 2019, čo činí 3,54 eura, zo sumy 878,26 eura od 26. 4. 2019 do 25. 5. 2019, čo činí 3,60 eura, zo sumy 924,92 eura od 26. 5. 2019 do 25. 6. 2019, čo činí 3,92 eura, zo sumy 970,49 eura od 26. 6. 2019 do 25. 7. 2019, čo činí 3,98 eura, zo sumy 1018,29 eura od 26. 7. 2019 do 25. 8. 2019, čo činí 4,32 eura, zo sumy 1065,06 eura od 26. 8. 2019 do 25. 9. 2019, čo činí 4,52 eura, zo sumy 1112,43 eura od 26. 9. 2019 do 25. 10. 2019, čo činí 4,57 eura, zo sumy 1162 eur od 26. 10. 2019 do 25. 11. 2019, čo činí 4,93 eura, zo sumy 1210,61 eura od 26. 11. 2019 do 25. 12. 2019, čo činí 4,97 eura, zo sumy 1261,40 eura od 26. 12. 2019 do 25. 1. 2020, čo činí 5,35 eura, zo sumy 1311,29 eura od 26. 1. 2020 do 25. 2. 2020, čo činí 5,56 eura, zo sumy 1361,82 eura od 26. 2. 2020 do 25. 3. 2020, čo činí 5,40 eura, zo sumy 1415,97 eura od 26. 3. 2020 do 25. 4. 2020, čo činí 6,01 eura, zo sumy 1467,84 eura od 26. 4. 2020 do 25. 5. 2020, čo činí 6,03 eur, zo sumy 1521,82 eura od 26. 5. 2020 do 25. 6. 2020, čo činí 6,46 eura, zo sumy 1575,05 eura od 26. 6. 2020 do 25. 7. 2020, čo činí 6,47 eura, zo sumy 1630,36 eura od 26. 7. 2020 do 25. 8. 2020, či činí 6,92 eura, zo sumy 1684,98 eura od 26. 8. 2020 do 25. 9. 2020, čo činí 7,15 eura a zo sumy 1740,30 eura od 26. 9. 2020 do 2. 10. 2020 (do dátumu, do ktorého si žalobca vyčíslil v čiastočnom späťvzati žaloby úrok z omeškania, keďže nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený žalobou), čo činí 1,66 eura. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

35. Už len okrajom súd uvádza, že pokiaľ žalovaná argumentovala nedôvodnosťou uplatnenej sumy vo výške 3651,99 eura, po vykonanom čiastočnom späťvzati žaloby vo výške 2947,92 eura, ako nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, z podanej žaloby a opisu rozhodujúcich skutočností je zrejmé, že uvedená suma predstavovala uplatnené úroky, čo výslovne uviedol žalobca v podanej žalobe, pričom vo formulári návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní bola uvedená suma vyznačená

v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, keďže formulár samostatnú časť pre uplatnenie úrokov neobsahuje.

36. Súd taktiež nemal preukázanú dôvodnosť argumentácie žalovanej o predčasnom zaplatení úveru úhradou zo dňa 2. 10. 2020 o výške 6000 eur. Prvotne súd poukazuje na to, že žalovaná pri vykonaní uvedenej úhrady neoznačila, že predčasne platí celý úver, pri vykonanej platbe neuviedla, na aký konkrétny dlh platí. Aj v zmysle článku 4 ods. 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý žalovaná poukazovala, bol dlžník oprávnený predčasne splatiť úver na základe písomnej žiadosti. Žalovaná však nielenže žiadnu písomnú žiadosť o predčasné splatenie úveru nepreukázala, ale ani netvrdila. Až v priebehu konania, po vykonaní platby, začala právne argumentovať tým, že sa jednalo o predčasné splatenie úveru. Súd uvedené tvrdenie považoval za účelové, keďže žiaden z listinných dôkazov nenasvedčoval tomu, že by uvedenou platbou žalovaná hodlala predčasne splatiť úver.

37. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania aplikoval zákonné ustanovenie § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku a v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Súd vychádzal zo skutočnosti, že celková výška žalobcom uplatneného nároku predstavovala 9790,92 eura (istina vo výške 5295,93 eura, úroky vo výške 3651,99 eura a vyčíslené úroky z omeškania v zmysle podania zo dňa 25. 10. 2021 vo výške 843 eur). V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že výšku žalobcom uplatneného nároku uvedeným spôsobom ustálil aj odvolací súd v rozsudku zo dňa 28. 2. 2023, ktorého právne závery v uvedenej časti, podľa názoru súdu, bolo možné aplikovať pri ďalšom rozhodovaní, hoc aj bol uvedený rozsudok následne dovolacím súdom zrušený, keďže uvedená skutočnosť nebola predmetom posudzovania Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Úspech žalobcu v spore predstavoval spolu 6626,65 eura, a to sumu vo výške 6000 eur, o ktorú bolo konanie zastavené, pričom súd mal preukázané, že z hľadiska procesného výsledku zastavenie konania v tejto časti zavinila žalovaná, keďže po podaní žaloby v uvedenej časti žalovaná sumu plnila a vo výške priznaného plnenia v sume 626,65 eura. Súd uvádza, že pokiaľ aj advokátka žalovanej poukazovala na skutočnosť, že žalovaná plnila sumu 6000 eur bez toho, aby mala vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, bola uvedená skutočnosť bez vplyvu na právne posúdenie veci (posúdenie procesného zavinenia na zastavení konania), keďže skutočnosť, kedy došlo k čiastočnému plneniu súd posudzoval objektívne, t. j. kedy reálne došlo k plneniu, pričom nebolo sporné, že sa tak stalo v priebehu konania. Percentuálne predstavoval úspech žalobcu v spore 67,7 %. Žalobca bol v spore neúspešný v časti o zaplatenie 3164,27 eura, v ktorej bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, čo percentuálne činí 32,3 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 35,4 % (67,7 % - 32,3 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 35,4 %.

41. Súd rozhodol osobitne o náhrade trov dovolacieho konania, keďže dovolacie konanie predstavuje samostatnú časť konania, ku ktorej dochádza už po právoplatnom skončení konania. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 453/2019, podľa ktorého: „Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 CSP (zásada úspechu v konaní) nevylučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 CSP) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 CSP. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť, nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie

končí, pozn.).“ Keďže v dovolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, súd mu priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

42. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.